

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 23 februara 2016. godine
Ref. br.:RK894/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI70/15

Podnosilac

Nada Zvezdić

Ocena ustavnosti rešenja C-III-12-1681 Specijalizovanog veća Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 4. novembra 2013. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela gđa Nada Zvezdić, sa prebivalištem u Kragujevcu, Republika Srbija (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava rešenje (C-III-12-1681 od 4. novembra 2013. godine) Specijalizovanog veća Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalizovano veće).
3. Podnositeljka zahteva nije pomenula datum uručivanja osporene odluke.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim su, navodno, povređena prava garantovana članovima: 21. [Opšta Načela], 22. [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], 24. [Jednakost pred Zakonom], 31. [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje], 32. [Pravo na Pravno Sredstvo], 46. [Zaštita Imovine], 53. [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava] i 54. [Sudska Zaštita Prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6.1, u vezi sa članom 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava u vezi sa članovima 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnika).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 3. juna 2015. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 3. avgusta 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Bekim Sejdiu (član) i Arta Rama-Hajrizi (članica).
8. Dana 13. septembra 2015. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva. Kopija je poslata Specijalizovanom veću.
9. Dana 7. oktobra 2015. godine, Sud je tražio od podnositeljke zahteva da podnese dodatne informacije i pojašnjenja u roku od sedam (7) dana.
10. Podnositeljka zahteva nije podnela tražene informacije i pojašnjenja.
11. Dana 25. januara 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 8. januara 1998. godine, podnositeljka zahteva je zajedno sa deset (10) drugih pojedinaca podnela tužbu pred Opštinskim sudom u Đakovici (P. br. 1402/92, P. br. 60/97, P. br. 2/98 i P. br. 5/98), protiv tuženih AD "Ereniku", DP "Prodhintaria Primare" Đakovica i Opštine Đakovica. Oni su tražili poništenje ugovora o poklonu nepokretnosti i utvrđivanje vlasništva koje je sada registrovano na ime prvotuženog AD "Ereniku".
13. Dana 23. avgusta 2012. godine, Opštinski sud u Đakovici se (rešenje C. br. 85/2007) oglasio nenadležnim za rešavanje spora i odlučio da prosledi predmet Specijalizovanom veću. Predmet je, zapravo, upućen Specijalizovanom veću 22. oktobra 2012. godine.
14. Dana 4. novembra 2013. godine, Specijalizovano veće je (rešenje C-III-12-1681) odlučilo: *"Postupak po tužbi tužilaca Aleksandra Zvezdića i drugih protiv tuženog „Erenikua“ se obustavlja dok Posebna komora ne utvrdi status tuženog „Erenikua“ konačnom i pravosnažnom odlukom u predmetu br. SCC 08-0124."*
15. Pored toga, Specijalizovano veće je objasnilo: *"Pred Posebnom komorom u toku je postupak u predmetu koji se odnosi na pravni status tuženog DP-a „Ereniku“. Tužba je upisana pod brojem SCC-08-0124. [...] ... Shodno tome, prvo treba utvrditi pravni status tuženog „Erenikua" kako bi se definitivno znalo da li je „Ereniku“ DP; dakle, da li je pod upravnom nadležnošću Kosovske agencije za privatizaciju, te da stoga Posebna komora može da odluči da li tuženi može da ima pravni status tužene strane u tužbi pred Posebnom komorom, što je jedan od suštinskih elemenata kriterijuma prihvatljivosti tužbe."*
16. Osim toga, Specijalizovano veće navodi: *"Na osnovu člana 10.6 Zakona br. 04/L-033 o Posebnoj komori, stranka ima pravo da izjavi žalbu na presudu ili rešenje (...) Žalbenom veću (...) u roku od dvadeset jednog (21) dana."*

Navodi podnosioca

17. Podnositeljka zahteva se, uglavnom, žali zbog odugovlačenja rešavanja imovinskih sporova, koji već dvanaest (12) godina nisu rešeni.
18. Štaviše, podnositeljka zahteva između ostalog, tvrdi: *"Ukoliko se nepokretnosti koje su predmet sporova prodaju u postupcima privatizacionih tendera preko Kosovske agencije za privatizaciju u Prištini, sporovi postaju bespredmetni i mi ćemo biti lišeni naših nepokretnosti kao posledica nepostupanja sudova koji imaju u rad naše predmete."*
19. Podnositeljka zahteva zaključuje da je podnela zahtev *"zbog povrede prava na pravično suđenje [član 6.1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP), prava na delotvoran pravni lek (član 6.1 i 13 EKLJP) i prava na sudsku odluku u razumnom roku (član 6.1 EKLJP)"*.

20. Pored toga, podnositeljka zahteva pominje: *“Mi nismo iscrpeli pravna sredstva“*, jer je *„evidentno da bi u datom slučaju iscrpljivanje mogućih pravnih sredstava bilo nedelotvorno.“*

Prihvatljivost zahteva

21. Sud prvo ocenjuje da li zahtev ispunjava proceduralne uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
22. Sud preliminarno primećuje da se nigde ne navodi datum osporene odluke. Međutim, zbog prirode žalbe (neiscrpljenja), Sud smatra da ovaj propust nije važan za odluku koja će se doneti.
23. Sud dalje primećuje da se podnositeljka zahteva žali na odugovlačenje postupaka, odnosno na kašnjenje donošenja oduka vezano sa imovinskim sporovima od strane sudova, pozivajući se na različite ustavne odredbe u vezi sa osnovnim ljudskim pravima, garantovanim Poglavljem II Ustava.
24. U tom smislu, Sud smatra da treba ispuniti određene uslove u vezi sa tvrdnjom o povredi prava na sudsku odluku u razumnom roku, kao što su: složenost slučaja, ponašanje podnosioca, ponašanje suda ili upravnih organa u odnosu na zahteve podnosioca, kao i postojanje veze između različitih postupaka.
25. Sud smatra da je na podnositeljki zahteva da potkrepi tvrdnju i predstavi relevantne i potrebne dokaze kako bi žalba bila osnovana.
26. Međutim, podnositeljka zahteva nije uspela da potkrepi i dokaže svoje tvrdnje. Zapravo, podnositeljka zahteva ne pokazuje da se žalila pred redovnim sudom o odugovlačenju postupaka. Pored toga, podnositeljka zahteva nije uložila žalbu Žalbenom veću na odluku o obustavi slučaja i samim tim, kašnjenju rešavanja njenog slučaja.
27. Dakle, Sud ne može da oceni da su tvrdnje podnositeljke osnovane i da predstavljaju ustavni osnov o povredi prava na efikasno pravno rešenje i prava na sudsku odluku u razumnom roku.
28. Sud se poziva na član 113. 7 Ustava, koji propisuje:
- “Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
29. Sud se poziva i na član 47.2 Zakona, koji propisuje:
- “Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.*
30. Pored toga, Sud uzima u obzir pravilo 36 (1) b) Poslovnika, koje propisuje:

“Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev: samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke.”

31. U tom smislu, Sud primećuje da je Specijalizovano veće (rešenje C-III-12-1681 od 4. novembra 2013. godine) obustavilo suđenje slučaja sve dok se ne odluči o statusu tuženog AD “Ereniku” (predmet u toku SCC-08-0124) pravosnažnim i izvršnim rešenjem.
32. Sud primećuje da je podnositeljka zahteva upoznata sa uslovima iscrpljivanja pravnih sredstava koji su propisani članom 113.7 Ustava i članom 47.2 Zakona. Međutim, podnositeljka zahteva je odmah podnela zahtev Sudu, tvrdeći da „delotvorna pravna sredstva ne bi bila efektivna“.
33. Što se tiče ove tvrdnje, Sud smatra da je Specijalizovano veće objasnilo da je slučaj „obustavljen sve dok Specijalna komora ne utvrdi status tuženog „Ereniku““. Stoga, Specijalizovano veće smatra da odluka ne može da se donese u slučaju podnositeljke, a da se prethodno nije utvrdio status tužene „Ereniku“. Dakle, pozivanje podnositeljke na slučajeve ESLJP ne može da se primeni u okolnostima njenog slučaja.
34. Sud smatra da o slučaju podnositeljke zahteva još uvek nije konačno odlučeno od strane Specijalizovanog veća iz razloga vezanih za složenost slučaja.
35. U ovom smislu, Sud naglašava da u skladu sa principom subsidiarnosti, redovnim sudovima treba pružiti priliku da konačno odluče o pitanju koje razmatraju. To znači da navodna povreda ljudskih prava, uopšteno, ne treba da se dozvole da stignu pred Ustavni sud, a da se prethodno nisu razmatrala pred redovnim sudovima.
36. Princip iscrpljivanja pravnih sredstava (koji se odnosi na princip supsidijarnosti) zahteva da je podnosilac iscrpeo sva pravna sredstva pred redovnim sudovima, pre nego što se obratio Sudu. Pravilo se zasniva na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbedi pravno sredstvo protiv povreda ustavnih prava. Ovo je važan supsidijarni aspekt ustavnog zahteva (vidi: Rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KIO7/09, *Demë Kurbogaj i Besnik Kurbogaj*, ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Pkl. br. 61/07 od 24. novembra 2008. godine, stav 18. Rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KI-41/09, *AAB-RIINVESET Univerzitet D.O.O., Priština protiv Vlade Republike Kosovo* od 21. januara 2010. godine i *mutatis mutandis*, ESLJP, *Selmouni protiv Francuske* br. 25803/04, odluka od 28. jula 1999. godine).
37. Dakle, Sud utvrđuje da je, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47.2 Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika, zahtev preuranjen i samim tim, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47.2 Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika, 25 januara 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

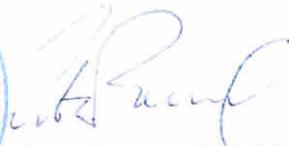
Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi